

ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Λυκούργου, κατὰ Λεωκράτους, 14-17

Ο Λεωκράτης ήταν πλούσιος Αθηναίος πολίτης που εγκατέλειψε την πόλη του λίγο μετά την ήττα των Αθηναίων από τους Μακεδόνες στην μάχη της Χαιρώνειας το 338 π.Χ., καταφεύγοντας στην Ρόδο. Μετά την επιστροφή του στην Αθήνα το 331 π.Χ., κατηγορήθηκε από τον Λυκούργο για εσχάτη προδοσία.

περὶ δὲ Λεωκράτους ὅ,τι ἂν βουλευήσθε, παρὰ πᾶσι τοῖς Ἑλλησιν ἔσται λόγος, οἱ ἴσασι τὰ τῶν προγόνων ἔργα ἐναντιώτατα τοῖς τούτῳ διαπεπραγμένοις ὄντα. ἐπιφανῆς γάρ ἐστι διὰ τὸν ἔκπλουν τὸν εἰς Ῥόδον καὶ τὴν ἀπαγγελίαν ἣν ἐποίησατο καθ' ὑμῶν πρὸς τε τὴν πόλιν τὴν τῶν Ῥοδίων, καὶ τῶν ἐμπόρων τοῖς ἐπιδημοῦσιν ἐκεῖ[...]. ὥστε περὶ πολλοῦ ποιητέον ἐστὶν ὀρθῶς βουλευσασθαι περὶ αὐτοῦ. εὖ γὰρ ἴστε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι ᾧ πλείστον διαφέρετε τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, τῷ πρὸς τε τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς καὶ πρὸς τοὺς γονεάς ὀσίως καὶ πρὸς τὴν πατρίδα φιλοτίμως ἔχειν, τούτου πλείστον ἀμελεῖν δόξαιτ' ἂν εἰ τὴν παρ' ὑμῶν οὗτος διαφύγοι τιμωρίαν. δέομαι δ' ὑμῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀκοῦσαί μου τῆς κατηγορίας διὰ τέλους καὶ μὴ ἄχθεσθαι ἐὰν ἄρξωμαι ἀπὸ τῶν τῇ πόλει τότε συμβάντων, ἀλλὰ τοῖς αἰτίοις ὀργίζεσθαι δι' οὓς ἀναγκάζομαι νῦν μεμνηθῆσθαι περὶ αὐτῶν. γεγενημένης γὰρ τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ μάχης, καὶ συνδραμόντων ἀπάντων ὑμῶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἐψηφίσατο ὁ δῆμος παῖδας μὲν καὶ γυναῖκας ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰς τὰ τεῖχη κατακομίζειν, τοὺς δὲ στρατηγούς τάττειν εἰς τὰς φυλακὰς τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν ἄλλων τῶν οἰκούντων Ἀθήνησι, καθ' ὅ,τι ἂν αὐτοῖς δοκῇ. Λεωκράτης δὲ τούτων οὐδενὸς φροντίσας, συσκευασάμενος ἃ εἶχε χρήματα, μετὰ τῶν οἰκετῶν ἐπὶ τὸν Λέμβον κατεκόμισε, τῆς νεῶς ἤδη περὶ τὴν ἀκτὴν ἐξορμούσης, καὶ περὶ δείλην ὀψίαν αὐτὸς μετὰ τῆς ἐταίρας Εἰρηνίδος κατὰ μέσην τὴν ἀκτὴν διὰ τῆς πυλίδος ἐξελθὼν πρὸς τὴν ναῦν προσέπλευσε καὶ ᾤχετο φεύγων

1) Να μεταφραστεί το απόσπασμα: «ὥστε περὶ πολλοῦ ποιητέον ἐστὶν... μεμνηθῆσθαι περὶ αὐτῶν»

(Μονάδες 10)

2) Ποιες αποφάσεις πήραν οι Αθηναῖοι μετὰ τὴν ἠττα στὴν Χαιρώνεια καὶ ποια υπήρξε ἡ στάση τοῦ Λεωκράτη;

(Μονάδες 10)

3) α) «ἐψηφίσατο ὁ δῆμος παῖδας μὲν καὶ γυναῖκας ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰς τὰ τεῖχη κατακομίζειν, τοὺς δὲ στρατηγούς τάττειν εἰς τὰς φυλακὰς τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν ἄλλων τῶν οἰκούντων Ἀθήνησι»

Όλοι οι ρηματικοί τύποι του παραπάνω αποσπάσματος να μεταφερθούν σε μέλλοντα και παρακείμενο

(Μονάδες 4)

β) «ὅ,τι ἂν βουλευήσθε, παρὰ πᾶσι τοῖς Ἑλλησιν ἔσται λόγος, οἱ ἴσασι τὰ τῶν προγόνων ἔργα ἐναντιώτατα τοῖς τούτῳ διαπεπραγμένοις ὄντα».

Να ξαναγραφεί το παραπάνω απόσπασμα μεταφέροντας όλους τους κλιτούς τύπους στον άλλο αριθμό

(Μονάδες 6)

4) α) Να αναγνωριστούν συντακτικώς οι παρακάτω ὅροι του κειμένου τοῖς διαπεπραγμένοις, τούτῳ, τάττειν, αὐτοῖς, φεύγων

(Μονάδες 5)

β) «ὥστε περὶ πολλοῦ ποιητέον ἐστὶν ὀρθῶς βουλευσασθαι περὶ αὐτοῦ. εὖ γὰρ ἴστε, ὧ Ἀθηναῖοι, ὅτι ᾧ πλεῖστον διαφέρετε τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, τῷ πρὸς τε τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς καὶ πρὸς τοὺς γονέας ὀσίως καὶ πρὸς τὴν πατρίδα φιλοτίμως ἔχειν, τούτου πλεῖστον ἀμελεῖν δόξαιτ' ἂν εἰ τὴν παρ' ὑμῶν οὗτος διαφύγοι τιμωρίαν»

Να βρεθεί και να αναγνωριστεί ως προς το είδος του ο υποθετικός λόγος του παραπάνω αποσπάσματος. Στην συνέχεια να μετατραπεί στο είδος που δηλώνει την αόριστη επανάληψη στο παρόν και το μέλλον

(Μονάδες 5)